

# Даниял кітабы — Жетпіс сегізінші сан

*Төрт жиіркенішті әшкерелеу: Лаодикеялық адвентизмдегі бүліктің тарихи параллелі*

Jeff Pippenger

2024-02-11

Аморлықтардың тарихы Құдайдың қаһары Лаодикеялық адвентизмге қарсы жүзеге асырылатын уақытты бейнелеу үшін қолданылған. Уайт ханым Құдайдың Өз жазасын жүзеге асыру уақыты соңғы күндері жүз қырық төрт мың мөрленген кезде, Құдай Өз қаһарын аморлықтардың үстіне түсірген кездегідей екенін айқындайды. Ол былай дейді: «Пұтқа табынушылығы мен азғындығы үшін» аморлықтар халқы «айрықша көзге түссе де, олар өздерінің заңсыздық тостағанын әлі толтырмаған еді... Мейірімді Жаратушы олардың заңсыздығына төртінші ұрпаққа дейін төзуге дайын болды. Содан кейін, егер жақсы жаққа қарай ешқандай өзгеріс көрінбесе, Оның үкімдері олардың үстіне түсуге тиіс еді. Шексіз Тұлға жаңылмас дәлдікпен әлі де барлық халықтармен есебін жүргізіп келеді. Оның мейірімі тәубеге келуге шақырулармен ұсынылып тұрған кезде, бұл есеп ашық күйінде қала береді; бірақ сандар Құдай белгілеген белгілі бір мөлшерге жеткенде, Оның қаһарының қызметі басталады. Есеп жабылады. Құдайлық сабыр таусылады».

Уайт ханым Езекиелдің жүз қырық төрт мыңның мөрленуін бейнелейтін көрінісі барысында Құдайдың қаһарының Лаодикеялық адвентизмге қарсы қызметінің олардың заңсыздық тостағаны толғанда басталатынын айқын түрде байланыстырады, ал ол тостаған өзінің толықтығына төртінші ұрпақта жетеді. Осы мәліметтің бәрі сегізінші тарауда басталған, бірінен-бірі күшейе түсетін төрт жиренішті бейнелейтін аянның контекстінде баяндалған.

Сонда Ол маған: «Адам ұлы, енді көзіңді солтүстікке қарай көтер»,— деді. Мен көзімді солтүстікке қарай көтердім, міне, құрбандық үстелінің қақпасының солтүстік жағындағы кіреберісте қызғаныштың осы мүсіні тұр екен. Ол тағы маған: «Адам ұлы, олардың не істеп жатқанын көріп тұрсың ба? Израил үйінің осында жасап жатқан ұлы жиреніштерін көріп тұрсың ба? Сол себепті Мен киелі орнымнан алыстап кетуім керек пе? Бірақ тағы да бұрыл, сонда бұдан да зор жиреніштерді көресің»,— деді. Содан Ол мені аула есігіне алып келді; мен қарағанымда, міне, қабырғада бір тесік бар екен. Сонда Ол маған: «Адам ұлы, енді қабырғаны қаз»,— деді. Мен қабырғаны қазғанымда, міне, бір есік көрінді. Ол маған: «Ішке кір де, олардың осы жерде істеп жатқан зұлым жиреніштерін көр»,— деді. Мен ішке кіріп, қарадым; міне, жорғалаушылардың алуан бейнелері, жиіркенішті хайуандар және Израил үйінің барлық пұттары қабырғаның айналасына бедерленіп салынған екен. Олардың алдында Израил үйі ақсақалдарының жетпіс адамы тұрды, ал олардың ортасында Шафан ұлы Жаазания тұрды; әрқайсысының қолында өз хош иісті түтеткіш ыдысы бар еді, және хош иісті заттың қалың бұлты жоғары көтеріліп жатты. Сонда Ол маған: «Адам ұлы, Израил үйінің ақсақалдары қараңғыда, әрқайсысы өз бейнелерінің бөлмелерінде не істеп жатқанын көрдің бе? Өйткені олар: “Жаратқан Ие бізді көрмейді; Жаратқан Ие жерді тастап

кетті»,— дейді»,— деді. Ол тағы да маған: «Тағы да бұрыл, сонда олардың жасап жатқан бұдан да зор жиреніштерін көресің»,— деді. Содан кейін Ол мені Жаратқан Иенің үйінің солтүстікке қараған қақпасының есігіне алып келді; міне, сол жерде Таммуз үшін жылап отырған әйелдер бар екен.

Сонда Ол маған: «Мұны көрдің бе, ей, адам ұлы? Әлі де қайта бұрыл, сонда бұлардан да зор жиіркенішті істерді көресің»,— деді. Содан Ол мені Жаратқан Иенің үйінің ішкі ауласына алып кірді, міне, Жаратқан Иенің ғибадатханасының есігінің алдында, кіреберіс пен құрбандық үстелінің арасында, шамамен жиырма бес адам тұр екен; олардың арқалары Жаратқан Иенің ғибадатханасына, ал жүздері шығысқа қаратылған еді; олар шығысқа қарап, күнге табынып тұрды. Сонда Ол маған: «Мұны көрдің бе, ей, адам ұлы? Яһуда үйі үшін мұнда істеп жатқан осы жиіркенішті істері аз нәрсе ме? Өйткені олар жерді зорлық-зомбылыққа толтырды және Мені қайтадан қаһарландыру үшін оралды; міне, олар бұтақты мұрындарына тақап жатыр. Сондықтан Мен де қаһармен әрекет етемін: көзім аямайды, рақым да етпеймін; олар құлағыма қатты дауыспен жалбарынса да, Мен оларды тыңдамаймын»,— деді. Езекиел 8:5–18.

Езекиелге құрбандық үстелінің қақпасы кіреберісінде қызғаныш мүсінінің орнатылуы түріндегі алғашқы жексұрындық көрсетілгеннен кейін, оған қызғаныш мүсінінен де зор жексұрындықтар көрсетілетіні хабарланды. Екінші жексұрындық құпия бөлмелер арқылы бейнеленеді; онда көне кісілер ретінде көрсетілген басшылар дұға ұсынып, ол хош иіспен бейнеленген, әрі Жаратқан Ие жерді тастап кетті және оларды көрмейді деп жариялайды. Бірақ Езекиелге бұлардан да зор жексұрындықтарды көретіні хабарланады.

Үшінші жиіркенішті іс «Таммуз үшін жоқтап жылаған әйелдермен» бейнеленеді, бірақ бұдан да зор жиіркенішті іс бар, өйткені төртінші жиіркенішті іс ғибадатханаға арқаларын беріп, күнге табынған жиырма бес ер адамнан тұратын басшылықты көрсетеді.

Төртінші жиренішті істе мынадай үкім айтылады: «ақсақалдар» «елді зорлық-зомбылыққа толтырды, әрі Мені қаһарландыру үшін қайта оралды; міне, олар бұтақты мұрындарына тақап тұр». «Ашуландыру күні» — Құдайдың қаһар қызметі басталатын күн; бұл ежелгі Израил Уәде етілген Жер туралы Ешуа мен Қалевтің хабарын қабылдамай қойған кезде болғанындай. Мөр басу жөніндегі хабарды қабылдамау — Иерусалим үшін күнәнің тостағаны толғанын білдіретін белгі. Ешуа мен Қалев аз ғана топты бейнелейді; олар — қауым мен ел ішіндегі жиренішті істер үшін күрсініп, зар еңіреп жүрген азғантай адал жандар.

Сонда Мұса мен Нарон Израил ұрпақтары қауымының бүкіл жиналысының алдында жүзтөмендеп құлады. Ал жерді шолып қайтқандардың ішінен Нұн ұлы Ешуа мен Ефунне ұлы Қалев киімдерін жыртып, Израил ұрпақтарының бүкіл қауымына былай деді: «Біз шолып өту үшін аралап шыққан жер — аса игілікті жер. Егер Жаратқан Ие бізге рақым етсе, онда Ол бізді сол жерге кіргізіп, бізге береді; ол — сүт пен бал ағатын жер. Тек Жаратқан Иеге қарсы шықпандар және ол жердің халқынан қорықпандар; өйткені олар біз үшін нан секілді: олардың қорғанысы олардан айырылған, ал Жаратқан Ие бізбен бірге; олардан қорықпандар». Бірақ бүкіл қауым оларды таспен атып өлтіруді

бұйырды. Сонда Жаратқан Иенің ұлылығы кездесу шатырының үстінде бүкіл Исраил ұрпақтарының алдында көрінді. Жаратқан Ие Мұсаға былай деді: «Бұл халық Мені қашанға дейін қорлай бермек? Олардың арасында көрсеткен барлық белгілеріме қарамастан, олар Маған қашанға дейін сенбемек? Мен оларды індетпен ұрып, мұрадан айырамын да, сенен олардан да ұлы, олардан да күштірек халық жасаймын». Руларды санау 14:5–12.

Рулар арқылы Рулар кітабында, сондай-ақ Езекиелде туғызылған «арандату» бүлікшінің көрініс тапқан «белгілерді» мойындаудан бас тартуына негізделген. Мұсаның заманында теріске шығарылған «белгілер» Миллериттердің тарихында Құдай құдіретінің көрініс табуын бейнелеген «белгілер» еді. Ежелгі Исраил өзінің іргетастық тарихындағы Оның құдіретінің көрініс табу «белгілерін» теріске шығару арқылы Құдайды арандатты. Жүз қырық төрт мыңның мөрлену уақытында қазіргі Исраил де соңғы күндері қайталанатын Түн ортасындағы айғай тарихының қайталануын «тануға» мүмкіндік беруге тиіс болған дәл сол іргетастық тарихтың өзін «белгі» ретінде де теріске шығарады (оған теріс айналады).

Құдай бүлікшілерге Құдай құдіретінің көрінісінің қайталануын көруге жол береді, өйткені Құдай құдіреті көрінісінің сол қайталануы кейінгі жаңбыр ғана емес, сондай-ақ егер олар ақиқатты сүйгендердің қатарында болғанда, оларды құтқаратын ақиқат та болған еді.

Езекиелдің сегізінші тарауындағы төрт жиіркенішті Лаодикеялық Адвентизмнің төрт ұрпағының нышандары ретінде тану — соңғы күндері Яһуда руының Арыстаны ашатын хабардың бір бөлігі. Бірінші ұрпақ 1863 жылғы бүліктен басталды, ал жиырма бес жылдан кейін, 1888 жылы, жасырын бөлмелер нышанымен белгіленген екінші ұрпақтың басталуын айқындаған бүлік келді. Одан отыз бір жыл өткен соң, 1919 жылы, W. W. Prescott-тың *The Doctrine of Christ* атты кітабының жарық көруі Езекиел әйелдердің Таммуз үшін жылауы ретінде бейнелеген үшінші ұрпақтың басталуын белгіледі. Бұдан отыз сегіз жыл өткен соң, 1957 жылы, *Questions on Doctrine* кітабының жариялануымен, бүлікшілер шығыстан көтерілетін мөрлеу хабарына қарсы бұрылып, күнге табынатын уақытты айқындайтын төртінші ұрпақ келді.

Біз 1888 жылы Миннеаполис Бас конференциясына жеткен Лаодикиялық адвентизм бүлігінің екінші буынын қарастыруды бастаймыз. Езекиелдің төрт жиіркенішті ісінің бәрі де Иерусалимде орын алатынын есте ұстау маңызды; олар бүліктің біртіндеп өрбитін тарихын бейнелесе де, бұл әрдайым соңғы күндердегі Лаодикиялық адвентизмді бейнелейтін қаланың ішінде орын алатын бүлікке қатысты.

«Иерусалимнің қирауының белгілерінің бірі ретінде Мәсіх: “Көптеген жалған пайғамбарлар шығып, көптеген адамдарды алдайды”, — деп айтқан еді. Жалған пайғамбарлар шынында да шығып, халықты алдап, көптеген жұртты шөлге бастап әкетті. Тылсымшылар мен сиқыршылар, ғажайып күшке иеміз деп мәлімдеп, халықты өздеріне ертіп, таудың иен мекендеріне апарды. Бірақ бұл пайғамбарлық соңғы күндер туралы да айтылған болатын. Бұл белгі Екінші Келудің белгісі ретінде де берілген. Қазірдің өзінде жалған мәсіхтер мен жалған пайғамбарлар Оның шәкірттерін азғыру үшін белгілер мен кереметтер көрсетіп жүр. Біз: “Міне, Ол шөлде”, — деген дауысты

естіп жүрген жоқпыз ба? Мәсіхті табамыз деген үмітпен мыңдаған адамдар шөлге шығып кеткен жоқ па? Ал адамдар өлгендердің рухтарымен қатынас жасаймыз деп жариялайтын мыңдаған жиындардан қазір: “Міне, Ол құпия бөлмелерде”,— деген үн естілмей ме? Дәл осыны спиритизм алға тартады. Бірақ Мәсіх не дейді? “Оған сенбеңдер. Өйткені найзағай шығыстан шығып, батысқа дейін жарқырайтындай, Адам Ұлының келуі де сондай болады”». The Desire of Ages, 631.

Құпия бөлмелер спиритизмнің нышаны болып табылады, ал Езекиел кітабының сегізінші тарауындағы екінші жиіркенішті іс ғибадатхананың ішінде жүзеге асады, онда жерлік бейнелер қабырғаларға жасырын ілінген болатын.

Сонда мен ішке кіріп көрдім; міне, қабырғаның айналасына Израил үйінің барлық жорғалаушы мақұлықтарының бейнелері, жиіркенішті аңдар және барлық пұттары салынған екен. Олардың алдында Израил үйі ақсақалдарының жетпіс адамы тұрды, ал олардың ортасында Шафан ұлы Жаазания тұрды; әрқайсысының қолында өзінің хош иісті зат түтеткіші бар еді, әрі ладан түтінінің қалың бұлты жоғары көтеріліп жатты. Сонда Ол маған: «Адам ұлы, сен Израил үйінің ақсақалдары қараңғыда, әрқайсысы өз бейнелі бөлмелерінде не істеп жатқанын көрдің бе? Өйткені олар: “Жаратқан Ие бізді көрмейді; Жаратқан Ие жерді тастап кеткен”,— дейді»,— деді. Езекиел 8:10–12.

Езекиел киелі орынның «қабырғаларына бейнеленген Израил үйінің пұттарын» көреді, бірақ оған бұл бүліктің сол ақсақалдардың әрқайсысының «бейнелерге толы бөлмесінде» де болып жатқаны анық айтылады. Нақтылы ғибадатхана ішіндегі бүлік адамдық ғибадатхана ішіндегі бүлікті айқындайды.

«Ғибадатхананы дүниелік сатып алушылар мен сатушылардан тазарта отырып, Иса жүректі күнәнің арамдығынан,—жанды бұзатын жерлік құмарлықтардан, өзімшіл нәпсілерден, жаман әдеттерден тазарта келетін Өз миссиясын жария етті. Малахи 3:1–3 келтірілген». The Desire of Ages, 161.

Екінші жиіркеніштілік зұлымдықтың шіркеудің ішінде де, сондай-ақ шіркеудің сақшылары болуға тиіс ақсақалдардың ой-санасында да көрініс табуын бейнелейді. Онда көрініс тапқан зұлымдық — спиритизмнің зұлымдығы. Нұхтың күндерінде, адамдардың жүректеріндегі барлық ой-ниет зұлым болған кезде, топан суға дейінгілер өздерінің заңсыздық тостағанын толтырған еді.

Сонда Құдай жер бетіндегі адам зұлымдығының ұлы екенін, әрі оның жүрегіндегі ой-ниеттерінің барлық қиялы үнемі тек жамандық қана екенін көрді. Жаратылыс 6:5.

Екінші буын спиритизмнің Иерусалим басшыларының арасына да, Лаодикеялық Адвентизмнің корпоративтік құрылымына да қашан енгенін айқындайды. “Израил үйінің ақсақалдары” өздерінің “бейнелер” “бөлмелерінің” “ішінде”, “қараңғыда” не істегені олардың жүректеріндегі “ой-қиялдарының барлық ниеті тек қана зұлымдық болғанын” көрсетеді. Уайт ханым Иерусалимнің қирауы дүниенің ақырын бейнелейтінін анық айтады, сондай-ақ Нұхтың заманындағы топан су туралы куәлік те дүниенің ақырын бейнелейді. Соңғы күндері ақиқат арқылы қасиеттелуден бас тартатындарды Езекиелдің сегізінші

тарауындағы екінші жиіркенішті іс арқылы бейнеленгендей, спиритизм басып қалады.

Езекиелдің екінші жиіркеніштілігі 1888 жылы келген бүлікті бейнелейді және екінші ұрпақтың нышанына айналады; бірақ бұдан да артық, 1888 жыл және оның нені білдіретіні немесе немен бейнеленетіні — осының бәрі 2001 жылғы 11 қыркүйекте қайталанды. Уайт ханым 1888 жылы Аян кітабының он сегізінші тарауындағы құдіретті періштенің түскенін нақты атап көрсетеді; сондықтан бұл тарих Нью-Йорк қаласының алып ғимараттары Құдайдың бір ғана жанасуымен құлатылуға тиіс болған уақытты бейнелейді, әрі Аян 18:1–3 аяттары орындалуға тиіс еді.

«Алдын ала қалыптасқан пікірлерден бас тартуға және осы ақиқатты қабылдауға құлықсыздық Миннеаполисте Уаггонер мен Джоунс бауырластар арқылы берілген Жаратқан Иенің хабарына қарсы көрсетілген қарсылықтың едәуір бөлігінің негізінде жатты. Сол қарсылықты қоздыру арқылы шайтан халқымыздан Құдай оларға беруді аңсаған Киелі Рухтың айрықша құдіретін көп дәрежеде аластатуға қол жеткізді. Жау олардың Елуінші күн мейрамынан кейін елшілер жариялағандай, ақиқатты дүниеге жеткізуде өздеріне тиесілі бола алатын ықпалдылыққа ие болуына кедергі келтірді. Бүкіл жерді Өзінің даңқымен нұрландыруға тиіс болған жарыққа қарсы тұрды, және өз бауырластарымыздың іс-әрекеті арқылы ол дүниеден едәуір дәрежеде аулақ ұсталып келді». Таңдамалы хабарлар, 1-кітап, 235.

1888 жылдың тарихы 2001 жылғы 11 қыркүйекте жеткен соңғы жаңбыр хабарының қабылданбай тасталуына мысал болды. 1888 — Лаодикиялық Адвентизмнің екінші буынының нышаны; ол Езекиелдегі екінші жиіркеніштілікпен бейнеленген, әрі ондағы тарих Езекиелдегі жетпіс ақсақал арқылы алдын ала бейнеленген бүлікті айқындайды. Олардың бүлігі спиритизмді білдірді және Нұхтың заманында сынақ мерзімінің тостағаны толып бітуімен параллель болды. Хабардың қабылданбай тасталуы басшылық тарапынан соңғы жаңбыр хабарының қабылданбай тасталуын көрсетті; ал бұл хабар Исламның үшінші «қасіретінің» келуін айқындауға тиіс еді.

«Киінгі жаңбыр Құдай халқының үстіне жаууы тиіс. Көктен құдіретті бір періште түсуге тиіс, және бүкіл жер оның даңқымен нұрлануға тиіс». Review and Herald, 1891 жылғы 21 сәуір.

1888 жылы хабарды қабылдамай тастаған басшылық 2001 жылғы 11 қыркүйекте Ислам хабарының қабылданбай тасталуын ишаралады, бірақ Құдай оларға шығаратын үкімінің бір бөлігі ретінде сол басшылар куә болатын құдіреттің көрінісін тудыруды ниет етеді. Кейінгі жауынның құдіретінің көрінісі мөрлеу кезеңінің соңында жүзеге асады. Ол 2001 жылғы 11 қыркүйекте басталды, бірақ өзінің шарықтау шегіне Аян кітабының он бірінші тарауындағы үш жарым күннің соңында, «ұлы жер сілкінісі» келген кезде жетеді.

1888 жылғы хабар — Лаодикияға арналған хабар, сол кезде шетке ысырылып қалу үдерісінде болған бұрын таңдап алынған халыққа арналған соңғы шақыру еді.

«А. Т. Jones пен Е. J. Waggoner арқылы бізге берілген хабар — Лаодикия қауымына арналған Құдайдың хабары; ал шындыққа сенемін деп мойындап, соған қарамастан

Құдайдан берілген нұр сәулелерін өзгелерге шағылыстырмайтын әркімге қасірет!» The 1888 Materials, 1053.

1888 жылғы хабар 2001 жылғы 11 қыркүйекте Нью-Йорк қаласының зәулім ғимараттары құлатылған кезде Лаодикия шіркеуіне тура куәлік берілуге тиіс екенін айқындаған хабарды бейнеледі, ал сол тура куәлік — үшінші Қасіреттің Ислам туралы хабары; ол жолдан тайған халыққа үрленгенде, оларды құдіретті әскер ретінде тірілтуге құдіреті бар.

«Ұйқыдағы жандарды ояту үшін, біздің қауымдарымыз бен мекемелерімізге тура куәлік айтылуға тиіс.»

«Жаратқан Иенің сөзіне сеніліп, оған мойынсұнылғанда, тұрақты ілгерілеу болады. Енді өзіміздің зор мұқтаждығымызды көрейік. Жаратқан Ие құрғақ сүйектерге жан бітірмейінше, бізді пайдалана алмайды. Мен мына сөздердің айтылғанын естідім: “Құдай Рухының жүрекке терең әсер етуінсіз, Оның өмір сыйлайтын ықпалынсыз, ақиқат өлі әріпке айналады.”» Review and Herald, November 18, 1902.

1888 жыл Адвентизмнің екінші буынының басталуын белгілейді, бірақ ол сонымен қатар соңғы күндермен үйлесетін пайғамбарлық желісін де ұсынады. 2001 жылғы 11 қыркүйекте Құдай Исламның жердегі аңға жасаған шабуылын пайғамбарлықтың орындалуы деп қабылдауды таңдаған халықты көне соқпақтарға қайта алып келді. Құдай халқы Уильям Миллердің асыл қазыналарына қайта оралып, бірінші және екінші Қасіреттердің орындалуын қамтитын іргелі ақиқаттар жөнінде тәлім алуы қажет болды; ал бұл, өз кезегінде, сол кезде үшінші Қасіреттің келгенін бекітті. Ол адамдар сол көне соқпақтарға қайта оралғаннан кейін, оларға Абақұқтың екі кестесінің қасиеттілігін көру жетектеліп ашылды.

1863 жылы Хабаққұқтың екі тақтасына қарсы көтеріліс — Миллердің асыл қазыналары әрі Адвентизмнің негіздері болып табылатын сол ақиқаттарға қарсы шыққан бүлік — 2001 жылғы 11 қыркүйекте қайталанған бір бүліктің бейнесі болды; өйткені тағы да Лаодикеялық Адвентизмнің жетекшілігіне Миллердің асыл қазыналарын қолдауға не оларды қабылдамай тастауға мүмкіндік берілді. Езекиелдің сегізінші тарауында бейнеленген Адвентизмнің барлық төрт ұрпағы да 2001 жылғы 11 қыркүйектегі Лаодикеялық Адвентизмнің бүлігін де бейнелеп тұр.

Келесі мақалада біз Лаодикеялық Адвентизмнің екінші буынын айқындауды жалғастырамыз.

«Құдай адамды мәңгілік шындықтарды қабылдай алатын сезімдермен жаратты. Бұл сезімдер пәк әрі қасиетті, жерлік атаулының бәрінен азат күйде сақталуы тиіс еді. Бірақ адамзат өз есебінен мәңгілікті шығарып тастады. Әрбір жанның тағдырын Өз қолында ұстайтын Құдай, Альфа мен Омега, бастау мен ақыр, ұмыт қалды. Өздерін білімде құдіреттіміз деп санаған адамдар Құдайдың алдында өздерін ең төменгі дәрежеге түсірді. »

«Адамның ақыл-ойы жерлік болып кетті. Құдайлықтың бедерін танытудың орнына, ол адамдықтың бедерін танытады. Оның ішкі бөлмелерінде жердің бейнелері көрінеді. Нұхтың күндерінде үстемдік еткен, сол заманның тұрғындарын құтқарылу үмітінен тыс қалдырған азғындық әрекеттері бүгін де көрініс табуда». Signs of the Times, December 18, 1901.